Redaktør:
Lene Kryger, 65 45 51 65,
kryger@fyens.dk

Souschef
Anette L. Hyllested, 65 45 51 31,
ahy@fyens.dk

Journalister i Svendborg:
Iben Friis Jensen, 63 45 21 11,
ibfj@faa.dk
Marianne Kjær, 63 45 21 51,
makj@faa.dk

Redaktion:
Sct. Nicolai Gade 3, Boks 40
5700 Svendborg,
Telefon: 62 21 46 21
E-mail: kultur@faa.dk

Pressemeddelelser sendes til:
E-mail: kultur@faa.dk

Redigeret af:
Jesper Friesmand

Henrik Dam Thomsen, Jakob Kullberg, Toke Møldrup og Morten Zeuthen alias Copenhagen Cello Quartet. *PR-foto*

Cellomusik i verdensklasse

Anført af en afslappet og velfortællende Morten Zeuthen spillede Copenhagen Cello Quartet værker af ukendte cellokomponister

KLASSISK
Copenhagen Cello Quartet
★★★★★☆

Det er tæt på at være kongerækken af danske cellister, der udgør Copenhagen Cello Quartet. Så mine forventninger til søndagens koncert var tårnhøje - og blev indfriet. For de fire cellister er ikke bare blændende solister, men også dedikerede kammermusikere, der mestrer kunsten skiftevis at træde i fokus og stå i skyggen af hinanden.

Morten Zeuthen er professor ved Det Konglige Danske Musikkonservatorium, hvor han har uddannet sine tre følgesvende: Toke Møldrup, solocellist i Sjællands Symfoniorkester, Henrik Dam Thomsen, solocellist i DR Symfoniorkestret, og Jakob Kullberg, freelance-solist.

Morten Zeuthen kan sin metier, og mange år på landevejen med Kontra Kvartetten har lært ham, at klassisk musik med en omskrivning af et Steffen Brandt-citat "ikke er en straf, men en service". Fuldtonet service er der i Morten Zeuthens uhøjtidelige og kompetente bemærkninger om de enkelte værker og komponister, hvoraf hovedparten højst uretfærdigt kun er kendt af cello-nørder.

Musikalsk bringer de fire musikere publikum ud i mange hjørner af følelsesspektret. Sjostakovitj' "Præludium og fuga" er et fint filigran af små, sørgmodige melodistumer. Polsk-jødiske Alexandre Tansmans "Deux movements" favner alt fra en kamufleret drilleremse til den mest ekspressive rytmik.

Filmmusik a la Chaplin

Anders Koppels "Suite Balajo", der er skrevet til ensemblet, er med komponistens vanlige, filmiske kvaliteteter en gave for fire så udtryksfulde og meddigtende musikere: De spiller os lige lukt ind i hjertet af en parisisk danserestaurant i 20'erne, hvor sprængfarlig tango, sværmerisk vals, skævvreden musical og udfordrende swing smelter sammen til en nærmest Chaplinsk humoreske og tristesse.

Kroaten Rudolf Matz' "Kvartet i d-mol" fra 1984 er alt andet end modernistisk. Et vellykket sammensurium af folklore, renæssance og romantik. En myndig og yndefuld leg med lys og mørke.

David Poppers "Polonaise" omskrevet fra cello og klaver er smægtende og liflig salonmusik. Et uhøjtideligt bravurnummer, der bringer smilene frem på musikernes - og publikums - ansigter.

Sådan!

Af **Lene Kryger**
kryger@fyens.dk

Om koncerten

Borgerforeningen, Svendborg, søndag: Copenhagen Cello Quartet alias Jakob Kullberg, Toke Møldrup, Henrik Dam Thomsen og Morten Zeuthen.
Arrangør: Svendborg kammermusikforening.

Hultberg lægger sit

wBilledkunstner Marianne Hultberg om at udstille sine inderste følelser i maleriet. Aktuel på Galleri Weber

Marianne Hultberg i haven, som var hendes farmors prydhave, men som i dag mere er et stykke natur med gamle frugttræer, der i år har leveret kassevis af æbler af gode, gamle sorter.

Marianne Hultberg lægger sit hjerte blot, når hun maler. Billederne er helt bogstaveligt en del af hende selv... et stykke af Mariannes pulserende hjerte. Symbolladede følelsesmættede lærreder, der kommunikerer med sjælen fremfor intellektet.

Vejen dertil har været lang, fyldt med udflugter af interessante stier, men efterhånden har Marianne Hultberg formået at reducere, at forenkle og vælge fra fremfor altid at vælge til og dermed samlet sit fokus.

- Jeg er vokset op i en familie fyldt med leg og sjov og kreativitet, så jeg har altid malet og tog som ung en billedkunstnerisk uddannelse, men begyndte også at læse sociologi på universitetet i Göteborg. Og det var spændende. Jeg blev forsker og underviser og var meget intellektuel.

- Men en dag på vej til instituttet så jeg pludselig for mig et stort, tomt hvidt rum. Et atelier, hvor jeg kunne stå og male.

Der var altså andre dele af Marianne Hultberg, som råbte på opmærksomhed. Så hun brugte en tidligere uddannelse som pædagog, fik samtidig mere tid til at male, og fandt også drømmerummet - det store, hvide lokale. Derpå arbejdede hun med børnenes skabende proces i musik og farver og ler. I 1987 tog livet endnu et twist imod at være fuldtidskunstner, da hun debuterede på første udstilling, Siden tog hun nok en uddannelse - som symbolterapeut.

Som fuldtidskunstner blev Langeland for alvor en del af hendes kreative liv. Huset på øen har gennem alle årene været brugt af familiens Hultberg, som også tæller Mariannes søskende, børn og børnebørn, men nu begyndte Marianne at opholde sig i huset alene gennem længere perioder for at få ro til at male.

- I mange år har jeg brugt både Skagen og Langeland til disse pauser. Skagen, fordi naturen deroppe får mig til at føle mig fri og glad og opløftet. Langeland var i en lang periode mere en inspirationskilde, fordi det er her, jeg har mine rødder. Men som årene er gået, er de mange minder, huset gemmer på, blevet mere og mere bearbejdede, så jeg også her mærker den frihed, som er vigtig for mig.

- Sjovt nok er det altid i det danske, jeg finder min inspiration. Aldrig i det svenske, siger hun. Og undrer sig måske også lidt selv. For den svenske natur er også smuk, og vinden blæser også der, solen skinner, sneen falder ...

Henter sig selv ind

- For mig handler meget om at hente mig selv ind. Det tror jeg nu gælder alle, siger Marianne Hultberg og forklarer, hvordan man ude i naturen kan få fat i den kerne, som ellers kan være svært tilfælgelig, fyldt op, som vi alle er med rutiner og vaner og uopsættelige gøremål.

- Problemet i mit liv har været, at jeg har haft svært ved at begrænse mig. Jeg får hele tiden så mange associationer - og de er jo på en måde også min tilgang til maleriet, men de er også min personlige udfordring. Vi er nok alle for meget i vore hoveder, men hvis vi for alvor skal være nærværende, må vi tømmes for alle tanker. Jeg bruger bl.a. naturen, meditation og maleriet for at få afløb for den indre virkelighed.

Marianne Hultbergs malerier har noget drømmeagtigt, sensitivt over sig.

Journalister i Odense:
Lars Krejberg Lauridsen, 65 45 51 67, lakl@fyens.dk
Simon Staun, 65 45 51 60, sim@fyens.dk
Morten Vilsbæk, 65 45 51 68, mvi@fyens.dk
Malene Birkelund, 65 45 51 82, mal@fyens.dk

Kunstnernes hus. Når kunstnergruppen Grünhorse onsdag holder fernisering i Filosoffen, kan den ikke alene fejre sin eksistens gennem 20 år, men også at have brugt kunstbygningen lige så længe. **Læs Kultursiderne i morgen**

inderste frem

Galleri Weber

Den svensk-danske billedkunstner Marianne Hultberg udstiller oliemalerier & Jens Ingvard Hansens udstiller skulpturer i natursten og bronze
Galleri Weber, Bagergade 39, Svendborg
Fernisering lørdag 20. september kl 14-17
Udstillingen kan ses frem til 17. oktober
Hver torsdag - fredag kl. 13-17, første weekend i måneden, lørdag og søndag kl. 12-15

Udstillingen bliver anmeldt i magasinet Kultur - set fra Fyn på fredag

Slægtens langelandske historie

Familien Hultberg har holdt til i samme bygning i Tryggelev siden 1914. Lige siden Marianne Hultbergs farfar, Viggo Hultberg, fik bygget huset, der i øvrigt har stået næsten urørt siden dengang med de originale møbler, maling og øvrigt interiør.

Selv er Marianne Hultberg født i Göteborg, fordi hendes forældre flyttede til Sverige efter krigen.

Her var der bedre arbejdsmuligheder for faderen, Poul, der i øvrigt er arkitekten bag et af Göteborgs store vartegn, Skandinavium.

- Men på et tidspunkt fandt jeg ud af, at også min mors familie egentlig kom fra Langeland. Jeg opdagede, at én af mine aner har været præst i Humble Kirke i 1500- og 1600-tallet, fortæller Marianne Hultberg og tilføjer, at det måske er årsagen til, at hun intuitivt har følt sig draget mod de langelandske kirker, der som hvidkalkede landsbykirker er så meget anderledes end de svenske.

Men Marianne har ikke kun ét fysisk omdrejningspunkt for slægten. Til huset i Tryggelev er føjet oldemors barndomshjem, Harnbjerggård, som stadig ligger intakt på Sydlangeland samt til Eggert-slægten på Brandsbygård:

- Jeg har f.eks. fået kontakt med min farmors kusinebørn og børnebørn.

Af **Iben Friis Jensen**
Foto: **Jens Wognsen**
ibfj@faa.dk, mail@jenswognsen.dk

Sangah Nah varmer op, inden hun skal ind på scenen og fremføre sit program.

Klapsalverne må vente til sidst

Sangah Nah fra Sydkorea var første deltager på podiet ved Carl Nielsen Fløjtekonkurrencen

Carl Nielsen
Konkurrence

Sølle 25 minutter. Det er den tid, Sangah Nah har til at overbevise de ni mænd ved det blå dommerbord om, at hun fortjener at gå videre til 2. runde i Carl Nielsen Fløjtekonkurrencen.

Den 29-årige sydkoreaner, der er uddannet i Paris og bor i USA, er første konkurrencedeltager, og da hun - fulgt af pianisten Leif Greibe - træder ind på podiet i Pro Musica Salen i Odense Koncerthus, er der kun 12 tilskuere i salen.

Konferencieren Jacob Soelberg byder velkommen til Den 5. Carl Nielsen Internationale Fløjtekonkurrence og opremser hastigt titlerne på de tre værker, Sangah Nah skal spille.

Tilhørerne er i tvivl om, hvorvidt de må klappe mellem numrene. Og det må de ikke. De må først klappe, når alle tre numre er spillet, og det bliver afklaret, før polske Elya Levin skal på podiet, så hans og de følgende deltageres optræden foregår i en langt mere afslappet atmosfære.

Ren luksus

At Sangah Nah har søgt om at komme med i konkurrencen, kan undre, for hun har allerede været solofløjtenist i Orchestre Colonne i Paris i fire år. Forklaringen kommer prompte, da hun træder ud af Pro Musica Salen igen:

- Da jeg studerede, forlangte mine lærere, at jeg deltog i konkurrencer og blev målt med andre. Nu stiller jeg op for min egen skyld. Jeg elsker at indstudere nye værker, og det er luksus at dele min kærlighed til musikken med nogle af verdens bedste fløjtesolister og -pædagoer.

I det store og hele er Sangah Nah tilfreds med sin præstation:

- Nu må jeg bare have tålmodighed til tirsdag aften, hvor jeg får at vide, om jeg går videre til 2. runde.

En blå nylontaske

Konkurrencens yngste deltager er 13-årige Yeojin Han fra Sydkorea. Hun skal først spille for dommerne tirsdag kl. 11, så mandag formiddag føloger hun konkurrenternes optræden fra salen. Med sig har Yeojin Han sine forældre og en blå nylontaske. I tasken ligger æsken med den fløjte, der nærmest fungerer som en forlængelse af den unge piges hænder og arme:

- I eftermiddag skal jeg øve, og så kan jeg ikke gøre mere, før jeg i morgen skal spille en fantasi af Telemann, en sonatine af Dutilleux og et stykke af Mozart for dommerne. Jeg glæder mig allerede til at skulle stå på podiet!

Af **Lene Kryger**
Foto: **Robert Wengler**
kryger@fyens.dk rwe@fyens.dk

Konkurrencens yngste deltager, 13-årige Yeojin Han fra Sydkorea, havde sin fløjte med i den blå taske, men hun skal først i konkurrence i dag.

1. og 2. runde

Fløjtekonkurrencens to danske deltagere, Maria Steinaa og Joachim Becerra Thomsen, var begge i ilden på konkurrencens første dag, mandag.
I dag, tirsdag, kan man følge sidste del af 1. runde i Pro Musica Salen kl. 10-17.25 - eller via livestreaming på www.nielsen.odensesymfoni.dk.
Navnene på de 12 deltagere, der går videre til 2. runde, bliver offentliggjort tirsdag aften. I morgen, onsdag kan man følge 2. runde kl. 10-18.00.